

پیامدهای وابستگی انرژی عراق به ترکیه/ طرح "نفت در برابر غذا" خواب شوم ترامپ برای ایران

یک کارشناس حوزه انرژی گفت: سیاست ترامپ این است که صادرات نفت ایران صفر شود و همان اتفاقی که در عراق اجرا شد یعنی نفت در برابر غذا را در ایران نیز اجرایی کنند یعنی نفت را سازمان ملل بفروشد و در مقابل آن غذا به ایران بدهند. ما نباید بگذاریم این خواب شوم ترامپ تعبیر شود. اکنون نیاز است اقداماتی انجام دهیم تا تحریمها از طرق مختلف حذف یا بیاعتبار شوند.

به گزارش مشعل نیوز؛ میرقاسم مومنی در ارزیابی ازسرگیری صادرات گاز از اقلیم کردستان و خط لوله جهان اظهار داشت: در حال حاضر عراق و ترکیه و کشورهای عربی با همکاری هم گزینه‌های انتقال انرژی به اروپا و جهان را ترسیم میکنند، اکنون ترکیه با وجودی که تولیدکننده گاز نیست، هاب منطقه‌ای صادرات انرژی شده و در حال تبدیل به کشور تعیین‌کننده قیمت گاز است و خود را به عنوان صادرکننده نفت و گاز معرفی کرده است.

وی افزود: خط لوله انتقال انرژی به جای ایران از اقلیم کردستان عراق تا فاو و خلیج فارس می‌رود و در واقع ترکها در نظر دارند از مسیر عراق به خلیج فارس دسترسی داشته باشند و این نکته مهم است.

این کارشناس حوزه انرژی تصریح کرد: موضوع دیگر افزایش صادرات نفت عراق از خط لوله‌های جدید از اقلیم کردستان به بندر جیهان است که بنا دارند این ظرفیت را افزایش دهند، ضمن اینکه تامین گاز مورد نیاز عراق از طریق ترکیه به جای ایران یک گزینه است، زیرا افزایش تحریمها علیه ایران پرداخت هزینه‌های گاز را برای عراقیها دچار اختلال کرده بنابراین دو کشور ترکیه و عراق به این تفاهم رسیده‌اند که وابستگی خود را از برق و گاز ایران کم کرده و درواقع ترکیه تامین‌کننده انرژی باشد و این موضوع جنبه اقتصادی و امنیتی دارد.

وی تاکید کرد: در هر حال ما اکنون در یک منطقه‌ای قرار گرفته‌ایم که در اطراف ما خط لوله‌ها در جریان است اما ما هیچ سهمی

نمی‌توانیم داشته باشیم و این در بلندمدت برای کشور مشکل‌ساز است.

مومنی بیان کرد: اکنون ترکیه مسائل امنیتی خود را با انرژی تامین می‌کند همان کاری که قبلاً روس‌ها انجام داده‌اند، روسیه در گذشته گاز و انرژی به اروپا صادر می‌کرد و در قبال آن اروپا را نسبت به تحولات منطقه‌ای مدیریت می‌کرد همین کار را ترکیه می‌کند با قرار دادن بسترهای صادراتی نفت و گاز به عراق و کشورهای عربی و همچنین حوزه خزر در نظر دارد زمینه را آماده کند به هر شکل که امکان دارد مانع مشکلات امنیتی بخصوص در حوزه کردها شود.

وی گفت: طی ماه‌های اخیر دولت قانونی سوریه با حمایت ترکیه از بین رفت و دولتی وابسته به آنکارا بر سر کار آمد درواقع نفت و گاز سوریه تحت‌تاثیر سیاست‌های ترکیه قرار می‌گیرد و در حقیقت ترکیه در صدد است با استفاده از موقعیت خود در سوریه و عراق کردهای مستقر در ترکیه و عراق را سرکوب کند و فرصت پیدا می‌کند که امنیت داخل کشور خود را نیز تامین کند.

این کارشناس حوزه انرژی با بیان اینکه ترکیه از ابزار انرژی در راستای مسائل امنیتی و سیاسی استفاده می‌کند، افزود: به نظر بنده با سقوط بشار اسد و رفتن سوریه به حوزه نفوذ ترکیه ما شاهد اتفاقات مهمی درحوزه انرژی و خطوط انتقال بین ترکیه، سوریه، عراق، رژیم صهیونیستی و اروپا خواهیم بود.

وی در ادامه تصریح کرد: مدیریت کل امور با امریکا است یعنی تمام سیاست کلان انرژی که در منطقه خاورمیانه در حال اجرا است را امریکایی‌ها مدیریت می‌کنند، این کشور بعد از سقوط صدام هنوز از عراق خارج نشده و میادین نفتی عراق را در دست دارد، در سوریه نیز هنوز مستقر هستند و چاه‌های نفت را در اختیار دارد یعنی امریکا اجازه نمی‌دهد نفت این دو کشور سوریه و عراق بدست کسی حتی دولت‌هایشان بیفتد. امریکا سیاست‌گذاری کلان را انجام می‌دهد و این سیاست می‌تواند بسیاری مسائل را در پی داشته باشد، از جمله اینکه تحریم‌های ایران را افزایش می‌دهد تا وابستگی عراق را نیز از انرژی ایران قطع کند، عبارت دیگر بدنبال این است همان‌گونه که ترکمنستان صادرات گاز به ایران را قطع کرده، عراق هم واردات از ایران را قطع و ترکیه نیز حجم واردات گاز را کاهش دهد و به نوعی ایران بیشتر تحریم شده و فشار را بیشتر کرده نتیجه اینکه در مذاکرات احتمالی با ایران امتیاز سیاسی بگیرند.

مومنی تاکید کرد: سیاست ترامپ این است که صادرات نفت ایران صفر شود و همان اتفاقی که در عراق اجرا شد یعنی نفت در برابر غذا را در ایران نیز اجرایی کنند یعنی نفت را سازمان ملل بفروشد و در مقابل آن غذا به ایران بدهند، ما نباید بگذاریم این خواب شوم ترامپ تعبیر شود. ما اکنون نیاز است اقداماتی انجام دهیم تا تحریم‌ها از طرق مختلف حذف یا بی اعتبار شوند.

وی گفت: از تحریم ما کشورهای دیگر مثل ترکیه، عربستان، امارات، قطر و بحرین هستند که سود می‌برند در واقع ایران وسیله توسعه ترکیه، عراق، امارات، قطر و عربستان شده است، ما بهانه امتیازگیری این کشورها و در واقع وجه‌المصالحه خیلی از قدرت‌ها در سطح جهان شده‌ایم و خودمان بی‌نصیب مانده‌ایم.